

AKI A LOVASSPORTNAK HÓDOL

Kecskemét elmúlt húsz évének talán legsikeresebb sportklubja az Airvent Lovas Klub. Számtalan egyéni és csapat országos díjugrató bajnokságot nyertek. Három versenyzőjük közül Babó Szilvia a Hunyadváros lakója immár öt éve.

- Hogyan került kapcsolatba ezzel a sporttal?

- Édesapám fertőzött meg a lovak szeretetével. Már gyerekként lóközelben lehettem, mivel szüleimnek mindig volt egy-két lova. 14 éves koromban kerültem a Kiskunhalasi Határőr Dózsa Sportegyesülethez, ott tanultam a versenyzés alapjait. Az egyetemi éveimet Kaposváron a Lovas Akadémián töltöttem, ahol lovastusa és díjugratás szakágakban folytattam a versenyzést. A diplomáim (agrármérnök, mérnök-tanár) megszerzése után Kiskunhalasra mentem, vissza a gyökerekhez, ahol tanárként és lovardavezetőként tevékenykedtem. Eddigi pályafutásom talán legnagyobb lehetősége az volt, amikor Kecskemétre kerültem a Pataki Mihály nevével fémjelzett lovasklubba. Az Airvent/Pataki ménes színeiben versenyzem azóta is. Sok karrier akad meg ott, hogy nem áll rendelkezésre megfelelő lóállomány. Itt a versenyzők mögött egy komplett ménes áll, ahol sportlovakat tenyésztenek. Ez a klubmodell a versenyhelyszín biztosításával válik teljessé. Minden hónapban tartunk versenyt. Érdeemes kilátogatni, hiszen ez egy vérbeli látványsport.

- Hogy néz ki egy napja?

- Pörgősen. Segítségemmel, a szintén főállású Peti Fannival és az iskola mellett bedolgozó Marosi Diával napi 14 ló felkészítését végezzük. Én 8-9-re ülök fel naponta. Mire az egyikkel végzek, addigra a másik ott vár felszerelve. A repertoár széles, az egészen fiatal kezdő szinttől a nehéz kategóriáig vannak a kezem alatt. Mindegyik ló más-más „személyiség”. Az együtt töltött idő magával hozza, hogy vannak hozzám közelebb álló, kedvenc lovaim is.

- Ebben a sportban is csak az eredmény számít?

- Ez több összetevős kérdés. A tenyésztő szemében a ló sportolóvá nevelése a cél, hogy az eladható legyen. A lovasok esetében a belovaglás során előfordulhat, hogy a fejlődésnek nem lesz része az eredmény, mert munkájuk gyümölcse csak később, egy magasabb szinten érik be. Sok múlik azon is, hogy milyen célt tűzünk ki az adott ló esetében, hogy képességeihez mérten a legjobb irányba haladjon, fejlődjön.

- Élete nagyrészt a lovak között telik. Mi adja ebben a legfőbb örömet?

- Természetesen lázban tart az izgalom mind a versenyek, mind a mindennapi munkából eredően. Emiatt sokan a lovaglást is extrém sportnak tartják. Alapvetően viszont mániákusan szeretjük a lovakat, de persze nincs ellenemre, ha ez közösen szerzett teljesítménnyel, sikeres sportszerepléssel párosul.

(Kada Erika interjúja; Megjelent a Hunyadvárosi Hírmondó 2017/18. száma 18. oldalán)